

РОМЕО

- А няма ли и за светеца устни?

ЖУЛИЕТА

- Но, пилигриме, те са за молитва.

РОМЕО

- Като ръцете, толкова изкусни,
о, вижте, как молбата им отлитва!

ЖУЛИЕТА

- Светицата остава неподвижна.

РОМЕО

- Тогаз така постойте, непостижна!

И с устните е моят грях измит.

/Целува я./

ЖУЛИЕТА

- Но моите за пръв път грях познават.

РОМЕО

- Върнете тоя грях назад тогава,
и аз ще бъда двойно по-честит!

ЖУЛИЕТА

- Изкусно ви целувате, мой мили.

ДОЙКАТА

- Идете, майка ви ще каже нещо.

РОМЕО

- Коя е тя?

ДОЙКАТА

- Коя ли, млади момко - >1
стопанката на тоя дом, жена -
и честна, и разумна, и добра.
Аз дойка съм на нейното момиче,
с което преди малко вие бяхте,
и казвам ви, че който се ожени
за него, ще спечели.